

Rozhlasový scénář k reportáži

David Němec

„Tak já jsem se narodil 29. května 1961 v Praze, jako pátý dítě ze sedmi,“ říká výtvarník David Němec.

Zatímco doma si užíval přátelskou atmosféru početné rodiny, ve škole pak zažíval něco úplně jiného.

„První stupeň, tak to jsem měl takovou učitelku, která byla velmi nepříjemná. Taková komunistka. A my jak jsme byli všichni jako ta rodina velká, katolická, tak prostě ona mě nesnášela.“

Davidovu uměleckou kariéru zahájily dva důležité momenty v jeho dětství.

„Když mi bylo 10, tak jsem si zlomil ruku a chodili jsme s mámou na kontroly ke Karlovu do nemocnice. A tam bydlel malíř Josef Vyleťal. U něj mi strašně zavoněla terpentýna, tak vlastně to bylo čichově inspirovaný, taky, že mi to vonělo.“

Druhým momentem bylo, když Emila Medková uspořádala výstavu na počest svého zesnulého manžela.

„Pro mě byl velkej zážitek, když jsem se svým tátou navštívil ateliér Mikuláše Medka. Říká vám to jméno něco? Tak jsem viděl... a nechala mi, abych si potěžkal jeho paletu. To byl pro mě Mistr a je.“

A jak vlastně začal David Němec sám tvořit? Na to nám odpověděl takhle:

„Já jsem tak trošku patlal. Kreslil jsem taky, ale spíš jsem dělal takový asambláže, což vlastně mi zůstalo do teďka, že to byly velký formáty, tak jsem si kupoval takový plechovky, různě... a míchal jsem si to a lepil jsem do toho různý věci a tak...“

Díky otevřenosti jeho rodiny měl David kamarády mezi lidmi, kteří navštěvovali její byt:

„Asi nejcennější bylo to že jsme byli jako otevřená domácnost, která přijímala kohokoliv, tam chodili i úplně neznámý lidi, který se s náma chtěli seznámit a najít někoho podobně smýšlejícího, to mnohý, ta setkání s těma lidma, který už mnohý nejsou na živu, tak to bylo pro mě to nejlepší“, vzpomíná David Němec.

„Ve škole jsem moc kamarádů neměl, teda protože jsem měl kamarády vesměs starší, no a s těma dětma, jako ve třídě, jsem si moc nerozuměl, to je pravda. Jsem se těšil domů, kdo tam budeovej a kam půjdeme.“

Jeho sestra mimo jiné přivedla domů Mejlu Hlavsu z undergroundové skupiny The Plastic People Of The Universe. David Němec si následně vzal jejich hlavní zpěvačku. Otec Davida, Jiří Němec, se zase dobře znal s Václavem Havlem. Lidé z okolí rodiny se podporovali, i když třeba někoho z nich komunisté pravidelně zatýkali.

„To byl zárodek vlastně tý Charty 77.“

A i ta ovlivnila představy tehdy šestnáctiletého Davida Němce.

„Můj sen byl, což je do teďka, si svobodně malovat.“

A jeho sen se plní dál.